Skarga wniesiona w dniu 20 lipca 2026 r. – MeSoFa/Parlament i in.

(Sprawa T-451/26)

(C/2026/4591)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MeSoFa Vermögensverwaltungs AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: J. Jansen, N. Hohler i S. Larghi, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz skarżącej dodatkowego odszkodowania w wysokości 173 400 000,00 EUR z tytułu poniesionej przez nią szkody majątkowej;

— zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz skarżącej zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, oszacowanego *ex æquo et bono* i co najmniej na kwotę 450 000,00 EUR;

— zasądzenie od pozwanych solidarnie odsetek za zwłokę od wyżej wymienionych roszczeń odszkodowawczych od dnia ogłoszenia wyroku do dnia całkowitej zapłaty, według stopy procentowej ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla jego głównych operacji refinansujących, powiększonej o 2,4 % punktu procentowego;

— zasądzenie od pozwanych solidarnie odsetek wyrównawczych od wyżej wymienionych żądań odszkodowawczych, począwszy od dnia 1 marca 2022 r. do dnia ogłoszenia wyroku, według stopy procentowej ustalonej przez Europejski Bank Centralny dla jego głównych operacji refinansujących, powiększonej o 2,4 % punktu procentowego; oraz

— obciążenie pozwanych solidarnie kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi w szczególności sześć następujących zarzutów, domagając się proporcjonalnego odszkodowania za dokonane wywłaszczenie. Wywłaszczenie było nieproporcjonalne i nie uwzględniało również istoty prawa własności. Pozwani nie znaleźli wymaganej odpowiedniej równowagi poprzez wywłaszczenie skarżącej bez przyznania kwoty racjonalnie związanej z wartością ekonomiczną Sberbank banka d.d. (SBSI) zgodnie z pierwotnym prawem Unii.

1. Zarzut pierwszy dotyczący wystarczająco istotnego naruszenia prawa własności skarżącej wynikającego z art. 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej poprzez oczywisty i poważny błąd co do warunków handlowych w rozumieniu art. 20 ust. 5 lit. f) i art. 24 ust. 2 lit. b) SRMR ([1]). W niniejszej sprawie błędne zastosowanie i zrozumienie warunków handlowych opiera się głównie na oczywiście i poważnie wadliwym sprawozdaniu z wyceny nr 2, w którym znacznie zaniżono wartość ekonomiczną SBSI (objętego restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją), co wypacza rozumienie warunków handlowych, w tym odszkodowania dla akcjonariuszy w związku z wywłaszczeniowym przeniesieniem udziałów obarczonym oczywistymi i poważnymi błędami.

2. Zarzut drugi dotyczący wystarczająco istotnego naruszenia prawa własności skarżącej w drodze niezgodnego z prawem, nieuregulowanego, nieprzejrzystego i nierzeczywistego postępowania przetargowego w celu ustalenia wynagrodzenia należnego na rzecz SBSI. W szczególności nie istniały żadne wymagane warunki odszkodowania ani przepisy prawne regulujące ważność, uwierzytelnianie i format ofert. W związku z tym, podnosząc zarzut

([1]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014, L 225, s. 1) (zwane dalej „rozporządzeniem SRMR").

niezgodności z prawem na podstawie art. 277 TFUE, skarżąca twierdzi ponadto, że art. 20 i 24 rozporządzenia SRMR są niezgodne z prawem pierwotnym Unii. Przepisy te nie zapewniają wymaganych zasad i wytycznych regulujących i gwarantujących procedurę przetargową i ocenę zbycia udziałów stanowiącego wywłaszczenie własności z naruszeniem prawa pierwotnego Unii.

3. Zarzut trzeci dotyczący wystarczająco istotnego naruszenia prawa własności skarżącej w zakresie, w jakim faktycznie wybrane kryterium dotyczące SBSI i wynikające z tego odszkodowanie dla skarżącej nie wykazały wymaganej właściwej równowagi między realizowanym interesem ogólnym a ochroną praw podstawowych skarżącej. Skarżąca poniosła nieproporcjonalne i nadmierne obciążenie, nie otrzymując odszkodowania pozostającego w racjonalnym związku z rzeczywistą wartością ekonomiczną SBSI.

4. Zarzut czwarty dotyczący wystarczająco istotnego naruszenia zasady proporcjonalności na podstawie i w ramach wyżej przedstawionych zarzutów.

5. Zarzut piąty dotyczący tego, że skarżąca poniosła rzeczywistą i pewną szkodę majątkową w postaci obniżenia aktywów o 173,4 mln EUR oraz krzywdę oszacowaną *ex æquo et bono* i co najmniej na kwotę 450 000,00 EUR.

6. Zarzut szósty dotyczący bezpośredniego związku przyczynowego między wystarczająco istotnymi naruszeniami – a mianowicie wadliwymi warunkami handlowymi wynikającymi z oczywiście błędnej wyceny wartości ekonomicznej SBSI, niezgodnym z prawem postępowaniem przetargowym oraz nieuregulowaną procedurą, a także brakiem właściwej równowagi przy wyborze wynagrodzenia należnego na rzecz SBSI – a wynikającą z tego szkodą i krzywdą poniesioną przez skarżącą.